

ת"פ (רחובות) 39424-11-22 - מדינת ישראל נ' אבי קריחלי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 39424-11-22 מדינת ישראל נ' קריחלי
לפני כבוד השופטת אושרית הובר היימן

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
אבי קריחלי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, עפ"י הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.
2. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים כי בעניינו של הנאשם ינתן תסקיר שירות המבחן. לא גובשה הסכמה עונשית בין הצדדים והם טענו לעונש באופן פתוח.

כתב האישום:

3. על פי כתב האישום המתוקן, ביום 29.09.21 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, ארע אירוע דקירה ברחוב הנרקיס בקריית עקרון.
4. באותן נסיבות, התבצע חיפוש בביתו של הנאשם במהלכו נמצא כי הנאשם מחזיק בסמים מסוכנים מסוגים שונים, שלא לצריכתו העצמית, כדלהלן:
 - א. על שולחן עגול בסלון החזיק הנאשם בשתי שקיות שקופות ובתוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.6260 גרם.
 - ב. על שולחן עגול בסלון החזיק הנאשם בשקית שקופה ובתוכה סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 6.6472 גרם.
 - ג. במעבר בין הסלון לחדר החזיק הנאשם בשק ובתוכו סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 4.14 ק"ג.

ד. על השולחן בקופסה שקופה החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל מחושב של 3595.59 גרם.

ה. בחדר המקלחת, בארון מעל מכונת הכביסה החזיק הנאשם בשקית ניילון ובתוכה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 942.67 גרם.

ו. על מדף עליון במטבח החזיק הנאשם בשקית שחורה ובתוכה סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1463.48 גרם.

תסקיר שירות המבחן:

5. במסגרת תסקיר שירות המבחן, פורטו נסיבותיו האישיות של הנאשם; הנאשם, כבן 58, גרוש ואב לשני ילדים בגירים בני 33 ו-34, מתגורר בגפו בקריית עקרון ועובד בעבודות שמירה מזדמנות לאור מצבו הבריאותי (סכרת, אסטמה, מחלת ריאות, אי ספיקת לב וזיהום ברגלו); הנאשם מוכר לביטוח לאומי כנכה בשיעור של 100% נכות ומקבל בשל כך קצבת נכות.

6. באשר לסקירת תולדותיו, צוין בתסקיר כי הנאשם יליד גאורגיה, עלה ארצה עם הוריו ואחותו בהיותו בן 7 שנים, סיים 12 שנות לימוד במגמת אלקטרוניקה ושירת שירות צבאי מלא כמדריך בחיל האוויר בתחום מערכות בקרת ירי. בהיבט התעסוקתי, לדברי הנאשם עבד בייבוא באופן עצמאי והתגורר תקופות ממושכות באוקראינה ובמוסקבה לצרכי עבודתו, בשנים האחרונות עבד בתחום האבטחה והשליחויות, ובתקופה הנוכחית מתקשה לעבוד באופן רציף עקב מצבו הבריאותי.

7. הנאשם תיאר קשר קרוב וחם עם הוריו ואחותו. עם זאת, שיתף כי אביו נהג באלימות כלפיו בצעירותו וכלפי אימו. הנאשם נישא, אך לאחר 7 שנות נישואין התגרש. לאורך השנים, שמר על קשר קרוב עם ילדיו.

8. לנאשם עבר פלילי, החל מגיל 25, בגין עבירות אלימות, הרשעתו האחרונה משנת 2022 בגין עבירות של החזקה/ שימוש בסמים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים אשר בגינם נידון בין היתר למאסר בפועל. הנאשם מוכר לשירות המבחן, על רקע מעצרו בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי גרושתו. באותו השלב, התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתנהג באובססיביות כלפי גרושתו וכי לא הצליח להפיק תועלת מהליכים טיפוליים קודמים בהם שולב ולא נענה לגבולות ולתנאים שהוצבו בפניו. באותו העניין, נידון הנאשם למאסר.

9. הנאשם תיאר צריכת קנבוס מגיל צעיר ובתדירות גבוהה, אך מסר כי לאחר שחרורו מהמאסר בחודש נובמבר 2022 נמנע משימוש בסמים לתקופה של מספר חודשים עד שחזר לצרוך קנבוס, לדבריו כמענה לקשייו בנשימה (אך לא פנה לרשויות לקבל אישור לצריכתו).

10. ביחס לכתב האישום המתוקן בתיק שבכותרת, טען הנאשם כי מדובר בסמים של חברו וסרב להרחיב את השיח מעבר לאמירה זו. התרשמות שירות המבחן הינה, כי הנאשם נוקט בעמדה המצמצמת את מעורבותו ואחריותו לביצוע העבירה.

11. כגורמי סיכון, שקל שירות המבחן את עברו הפלילי של הנאשם, ההערכה כי הוא עדיין מקיים קשרים עם חברה שולית, וההתרשמות כי הנאשם מחזיק בעמדות ודפוסי התנהגות המקובלים בחברה זו. כן, נלקח בחשבון השימוש שעושה הנאשם בחומרים ממכרים, משך שנים רבות, תוך מודעות לעובדה שמדובר בעבירה על החוק וכי אינו מעוניין הוא לערוך שינוי במצבו, בנוסף, נשקלה העובדה שהליכים משפטיים אינם מהווים עבור הנאשם גורם מרתיע, גישתו המצמצמת חומרת מעשיו ומצבו וקשייו בעריכת תהליכים של בחינה עצמי. כגורמי סיכון, נלקח בחשבון מצבו הבריאותי המתדרדר, אשר בעטיו הוא מתקשה להתנהל כבעבר והיותו ממוקד כיום בהתמודדות עימו.

12. לאור כל אלו, התרשמות שירות המבחן היא על קיומו של סיכון להישנות מעורבותו בפלילים של הנאשם והמשך צריכת סמים, ובשים לב להערכת הסיכון, מאפייניו של הנאשם, גישתו ועמדותיו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית שיקומית.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה:

13. ב"כ המאשימה הפנה, בראשית טיעונו, לגיליון הרישום הפלילי של הנאשם, הכולל 6 הרשעות, בהן הרשעה מאוחרת להגשת כתב האישום בתיק שבכותרת.

14. התובע עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בהם השמירה על שלום הציבור במובן הרחב והגנה על הציבור בכללותו, וטען לכך שבשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, כמויות הסמים שהוחזקו ע"י הנאשם וסוגיהם השונים, מידת הפגיעה בערכים אלו היא ברף גבוה, וכי לפיכך יש להחמיר בענישה וליתן באמצעותה דגש על האינטרס הציבורי.

15. ב"כ המאשימה טען למתחם ענישה, הנע בין 10 - 24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. כתימוכין לטענתו זו, הפנה לפסיקה שהוגשה לעיוניו.

16. לעניין נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הדגיש ב"כ המאשימה בטיעונו את העולה מתסקיר שירות המבחן אודות צריכת הסמים ע"י הנאשם, בדבר גישתו המצמצמת ביחס לעבירה והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו מעוניין לערוך שינוי בחייו וכי ההליכים המשפטיים אינם מהווים גורם מרתיע עבורו. בנסיבות אלו, לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו. עוד צוין, כי בעוד הליך זה תלוי ועומד כנגד הנאשם, הלה הורשע בביצוע עבירת סמים נוספת.

17. בסופו של דבר, עתר ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה משמעותי, קנס, פסילת רישיון בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני ב"כ הנאשם:

18. ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט בתסקיר; הנאשם בן 58, גרוש ואב לשניים, ברקע אלימות שספג במשפחתו כילד וכנער. כן, עמד ב"כ הנאשם על בעיותיו הרפואיות של הנאשם.

19. ביחס לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי אין מדובר בעבר מכביד, נוכח העובדה שהרשעותיו הקודמות מתפרסות על פני רצף הזמן, החל משנות ה-90 ועד לשנת 2013. בשנת 2022, הורשע הנאשם, לאחר צירוף תיקים בין היתר בהחזקת כמות קטנה של סם מסוכן מסוג קנבוס, ונידון למאסר, אותו ריצה בטיפולים רפואיים. בנסיבות אלו, טען הסניגור, אין לראות בנאשם כרצידיביוסט. עוד צוין, כי לנאשם רקע התמכרותי וניסיונות גמילה עצמאיים. עם השנים, מצבו הבריאותי של הנאשם הלך והתדרדר ונטען כי כיום הנאשם עסוק בשרידות.

20. אשר לנסיבות ביצוע העבירה ציין ב"כ הנאשם, כי אירוע הדקירה המוזכר בכתב האישום, כלל הופעתם של שלושה אנשים בביתו של הנאשם, ניסו לתקוף אותו והוא הושיט יד מעבר לדלת עם סכין, מה שהוביל למותו של אחד התוקפים והנאשם נעצר בחשד לביצוע עבירת רצח. באותן נסיבות, נלקח הנאשם לתחנת המשטרה, נעשה חיפוש בביתו וכך נתפסו הסמים. בהמשך, לאחר שהיה עצור למשך שלושה שבועות ולאחר שנוהל שימוע, תיק הרצח נסגר וטענתו של הנאשם להגנה עצמית התקבלה. מאותה הפרשה נותר כתב האישום בגין הסמים שנמצאו בביתו. בקשר להחזקת הסם מסוג קנבוס, נטען כי מדובר בסם שפגיעתו פחותה וכי לטענת הנאשם, ממילא הסם שנתפס איכותו הייתה נמוכה.

21. לעניין מתחם הענישה, ככלל, לא חלק הסניגור עם המתחם לו טענה המאשימה והפנה לפסיקה בעבירות החזקת סם וגידול. אך לבסוף, טען למתחם הנע בין 8 ל-15 חודשי מאסר, תוך הפניה לפסיקה, ועתר לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ולחלופין למקומו בתחתית המתחם תוך מתן דגש על מצבו הבריאותי של הנאשם.

22. **בדברו האחרון של הנאשם**, הוא פנה לבית המשפט ואמר: "אין לי מה להגיד. אני ככה בבית ככה במאסר. התנועה שלי מוגבלת לא משנה לי בית סוהר ובבית בשבילי זה אותו דבר. אף אחד לא יכול להזיק לי. יש יותר רע, יותר רע מזה לא יכול להיות ככה שזה לא משנה."

דין והכרעה:

23. עבירות סמים, ובכללן החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, שלצדן קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, פוגעות בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאות מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש באותם סמים. בנוסף, יש לפעול למניעת אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

24. בית המשפט מצווה ליטול חלק במאבק בנגע הסמים המסב נזק לכל חלקה טובה - לבריאות הציבור, לשלמו, לביטחונו, לסדר הציבורי, ומהווה אחד ממחוללי הפגיעה העיקרית, בעיקר בעבירות רכוש ואלימות. ר' למשל, ב - רע"פ 6869/17 יבגני פילברג נ' מדינת ישראל (11.9.2017): **"עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקרן מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה"**. לפיכך, עמדה ההלכה הפסוקה על ההכרח להיאבק בנגע הסמים ועל הצורך להעביר מסר מרתיע מפני ביצוע עבירות אלה, בין היתר על-ידי הטלת עונשים מחמירים על מי שנותן ידו להפיכת הסמים לזמינים ונגישים. כך למשל, בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.6.2010) פסקה כב' השופטת פרוקצ'יה את הדברים הבאים:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברייני על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמאות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשרתהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

(ראו גם: ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' גולן שמאי, פ"ד נח(2) 734; ע"פ 4381/05 אבו זקיקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.07.06)).

25. בענייננו, **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים היא משמעותית; הנאשם החזיק בביתו סמים מסוכנים שלא צריכה עצמית, מסוגים שונים, בהם קוקאין ו-MDMA, הנחשבים "קשים" ובעלי פוטנציאל נזק ניכר; לעניין השפעותיו ההרסניות של סם הקוקאין על גופו ונפשו של המשתמש, ובשל פוטנציאל ההתמכרות הטמון בו, אפנה למשל לע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה [פורסם בנבו] (4.7.12). ביחס לסם מסוג קנבוס, אמנם חומרתו פחותה בהשוואה לסוגי סמים אחרים, כגון קוקאין והרואין (ראו: בש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020), בש"פ 3812/21 מוקלד נ' מדינת ישראל (15.6.2021), ת"פ (מרכז) 4435-07-19 מדינת ישראל נ'

אליהו (4.5.2021), אך בית המשפט העליון שב והדגיש בפסיקותיו כי קנבוס היה ועודנו נותר סם מסוכן (ראה רע"פ 174/21 **סויוסה נ' מדינת ישראל** (25.02.21), וככלל מגמת הענישה בעבירות סמים, היא של החמרה והרתעה (ראה ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל**, פסקה 11, 20.06.20)

26. גם משקל הסמים שנתפסו בחזקתו של הנאשם, אינו מבוטל, כך נתפסו סם מסוג קנבוס במשקל כולל משמעותי של כ- 10 ק"ג, סם מסוג קוקאין במשקל 1.626 גר' וכן MDMA במשקל 6.6472 גר'; חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא בלעדי, הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו ומידת שליטתו בהם הייתה מלאה; לצד האמור, נתתי דעתי לכך שהסמים נמצאו בביתו של הנאשם כשהם עטופים בשקיות ניילון ובקופסה, כשהם אינם מחולקים לאריזות ולא נתפסו בצדם כלים או כסף מזומן. ביחס לאירוע הדקירה שהוביל לחיפוש בביתו של הנאשם, הגם שהוא מוזכר בכתב האישום כרקע לחיפוש בביתו של הנאשם, לא מצאתי שיש בו כל רלוונטיות לבחינת חומרת העבירות ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, מאחר שהחזקת הסם היא עצמאית ומנותקת ממנו. כמו כן, טען הנאשם לאיכות סם הקנבוס שנתפס בחזקתו, אולם פרט לכך שטענה זו אינה נתמכת בכל ראיה, הרי שבבחינת החוק ברור כי בוצעה עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, על כל המשמעויות הנלוות לכך.

27. ביחס ל**מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת הפסיקה מעלה כי מנעד הענישה בגין עבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית הוא רחב, ומושפע ממכלול נסיבות העניין, ובהן: סוג הסם, כמות הסם, נסיבות ההחזקה ועוד. להלן, תובא סקירה בלתי ממצה של פסקי הדין אותם מצאתי כרלבנטיים לקביעת המתחם, אולם אבהיר כי חלקם נופלים מעניינו של הנאשם וחלקם עולים בחומרתם. לעניין זה יצוין, כי בכל הנוגע להחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של מספר קילוגרמים, כמעט שלא ניתן למצוא פסיקה העוסקת בעבירה של החזקה בלבד ללא גידול סם וגם הצדדים הפנו לפסקי דין העוסקים בעבירת גידול, אשר יש לאבחנם בהתאם לנסיבות ביצוע העבירות. עוד, אציין כי עיקר הפסיקה בעבירות החזקת סם בנסיבות דומות קובעת ענישה בדמות מאסר של ממש, ואילו מקרים בהם בית המשפט גזר ענישה בדרך של עבודות שירות או של"צ הם חריגים, בדר"כ מטעמי שיקום, או בשל החזקה בכמות מאוד קטנה. מטבע הדברים, העונש אשר הוטל בסופו של דבר תלוי בנסיבות המעשה והעושה;

א. רע"פ 8630/21 **נחמן האמער נ' מדינת ישראל** (21.12.21) - המבקש הורשע על פי הודאתו בהחזקת 3.5 ק"ג קנבוס בתוך מחסן, שלא לצריכתו העצמית. במסגרת הסדר הטיעון, הגבילה המאשימה את טיעוניה ל-13 חודשי מאסר. בית-המשפט קבע מתחם ענישה, הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר ובהעדר עבר פלילי ובשל נסיבות אישיות ולרבות רפואיות, גזר על הנאשם 11 חודשי מאסר. בדחותו את הערעור, ציין בית-המשפט המחוזי כי מתחם הענישה הוא ראוי. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ב. רע"פ 7570/21 **אבו סוילם נ' מדינת ישראל** (11.11.21) - נדחתה בקשת ערעור של המבקש שהורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל של למעלה מ-4 ק"ג (פחות ממחצית מכמות הקנבוס בענייניו). המבקש נעדר עמוד 6

עבר פלילי ושירות המליץ בעניינו על הטלת צו של"צ, נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל לאחר שנקבע מתחם ענישה הולם, הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 3084/21 יוסף יאגודאייב נ' מדינת ישראל (12.05.2021) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בהחזקה של כ-10 ק"ג קנבוס בתא המטען ברכבו. המתחם שנקבע נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. נוכח עבר פלילי וחרף המלצה שיקומית של שירות המבחן, נגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. הן ערעורו והן בקשת הרשות לערעור נדחו.

ד. רע"פ 513/21 יהושע נ' מדינת ישראל (04.03.21) - לו הפנתה המאשימה, נדחה ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של גידול סם, הנאשם נמצא מגדל 60 שתילים במשקל כולל של 10 ק"ג. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, סטה ממתחם ענישה והנאשם נדון הנאשם לצו של"צ בהיקף 150 שעות. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, הנאשם נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ה. רע"פ 666/20 עמרם נ' מדינת ישראל (03.02.20) - המערער הורשע, על פי הודאתו בהחזקה וגידול קנבוס במשקל של 10 ק"ג וכן בהחזקת כמות קנבוס נוספת במשקל 1.7 ק"ג מחולקת לשקיות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 - 36 חודשי מאסר בפועל ולאור נסיבותיו הייחודיות של הנאשם שסבל מתסמונת אספרגר והפרעה אובססיבית, עבר תהליך שיקומי עם סיכויי שיקום גבוהים והיה נעדר עבר פלילי, הומלץ על הטלת צו מבחן ועונשים נלווים. בית המשפט החליט לחרוג ממתחם הענישה והטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וקנס כספי. הערעור והבקשה לרשות ערעור נדחו.

ו. רע"פ 1473/18 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.04.18) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שקיבל ערעור המדינה וקבע מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר בגין החזקת כ-2 גרם קוקאין, חלף מתחם המתחיל במאסר מותנה. נקבע כי יש לחרוג מהמתחם מטעמי שיקום והושתו שני חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית, חלף מאסר מותנה.

ז. רע"פ 1122/17 אלון גולדשטיין נ' מדינת ישראל (5.7.17) - נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית - נהיגה תחת השפעת סמים, החזקת קוקאין במשקל של 5.28 גרם, החזקת 5.5 גרם MDMA מחולק למספר מנות, וכן 13.3 גרם קוקאין - לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, לאחר שנקבע מתחם ענישה, הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל, כך שנקבע מתחם עונשי הנע

בין 10 - 24 חודשי מאסר בפועל, ועונשו של הנאשם הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל.

ח. רע"פ 747/14 אלי לוי נ' מדינת ישראל (11.2.14), המבקש הורשע בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג הרואין, במשקל של 5 גרם נטו וסם מסוג קוקאין במשקל של 0.095 גרם נטו, כשהם מוטמנים בתחתוניו. עם הרשעתו, לאחר שמיעת ראיות, הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו החזקת הרואין במשקל של כחצי גרם. בית משפט השלום קבע מתחם כולל, הנע בין 8 - 18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על חומרת העונש, בטענה כי הוא מצוי בעיצומו של הליך שיקומי, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, תוך שהמתחם שקבע בית המשפט קמא אושרר ונקבע כי בשים לב לחומרת העבירות וטיבן יש ליתן עדיפות לאינטרס הציבורי, על פני שיקולי שיקום.

ט. רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.13) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של גידול סמים, החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, נהיגה בזמן פסילה ועוד. הנאשם שכר דירה והתקין בה ציוד לגידול וייצור סמים. במקום נמצאו שתילי קנבוס במשקל של כ- 10 ק"ג. הנאשם ללא הרשעות קודמות. נקבע מתחם של 6 עד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטל עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, קנס של 7,500 ₪ ועונשים נלווים.

י. עפ"ג (ב"ש) 32345-04-23 סאנע נ' מדינת ישראל (28.6.23) - המערער הורשע על פי הודאתו, בהחזקה של 8.5 ק"ג קנבוס שהיה מחולק ל-3 יחידות. המתחם שנקבע לעבירה נע בין 16 ל-36 חודשי מאסר. בשל היעדר עבר פלילי נגזרו על הנאשם 16 חודשי מאסר, 15,000 ₪ קנס ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה.

יא. עפ"ג (חיפה) 61867-11-19 מדינת ישראל נ' אבו עיסא (4.12.19) - המשיב הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית: 23 יחידות סם מסוג הרואין במשקל כולל כ-19 גרם, 9 יחידות סם מסוג קוקאין במשקל כ-2 גרם וסם מסוג חשיש במשקל 2.62 גרם. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה, הנע בין 9 - 18 חודשי מאסר, ממנו מצא לסטוט לקולה, וגזר על המשיב 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעור המשיבה, אישר את המתחם שנקבע והעמיד את עונשו של המשיב על 9 חודשי מאסר בפועל.

יב. עפ"ג (ב"ש) 38161-12-16 אלעול נ' מדינת ישראל (18.1.17): הערעור נמחק ונותר על כנו גזר דין במסגרתו הוטלו על הנאשם 14 חודשי מאסר בגין החזקת קנבוס במשקל של 6 ק"ג.

28. להשלמת התמונה, אציין, את פסקי הדין שהוצגו לעיוני ע"י הצדדים (מטעם המאשימה, פרט לרע"פ 513/21 יהושע נ' מדינת ישראל לו נדרשתי לעיל, הוגש גם ת"פ (רחובות) 26581-10-20 מ"י נ' ברנשטיין (לא פורסם) וכן עפ"ג (מח' מרכז) 40734-05-13 אנטוני אברמוב נ' מדינת ישראל, אך עניינו נידון ברע"פ שהובא לעיל; מטעם ההגנה הוגשו ת"פ (ק"ש) 20589-02-18 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' שגיא לוקינוב (6.3.2019); ת"פ (ראשל"צ) 53298-06-20 מדינת ישראל נ' אייל עוזרי (10.5.2021); ת"פ (ק"ג) 67471-06-18 מדינת ישראל נ' אייל קרקוס (27.1.2020)). עיינתי בכל פסקי הדין שהובאו לפניי ולא מצאתי כי יש בהם בכדי להוסיף על המובא לעיל או לשנות מהותית את מסקנתי, בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת.

29. לאחר שבחנתי את הפסיקה, לאורן של נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי ובשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים, סבורני שהמתחם לו טענה המאשימה הוא הולם, ואף כי מצאתי כי הוא נמוך במידת מה ממדיניות הענישה המקובלת ומאחר שאין בית המשפט שם עצמו יותר קטגור מהקטגור, אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין 10 ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

30. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה, כחלק מענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו נגימה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (05.05.09)).

31. הנאשם בן 58, גרוש ואב לשני ילדים בגירים.

32. לנאשם מספר הרשעות קודמות (בין השנים 1994 - 2013) בעיקר בעבירות אלימות, והרשעה מאוחרת אחת להגשת כתב האישום, מחודש אפריל 2022, בעבירות איומים, הטרדה, הפרות צווים וכן החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. מקובלת עלי טענת הסניגור, כי אין להגדיר את עברו של הנאשם כמכביד, אך בד בבד אין להתעלם מכך מההליך הפלילי אינו זר לנאשם וכן שלא היה בהגשת כתב האישום כנגד הנאשם בכדי להרתיעו מלהמשיך ולבצע עבירות, ולכן יש רלוונטיות לצורך בהרתעת הנאשם מלשוב ולבצע עבירות.

33. הנאשם הודה במיוחס לו, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר וכן את הצורך בהעדת העדים, ועובדה זו נזקפת היום לזכותו. עם זאת, בבחינת נטילת אחריות, כפי שעולה מהתסקיר בעניינו של הנאשם, הנאשם נוקט בעמדה מצמצמת, אינו מפנים את חומרת העבירות ואינו מעוניין לערוך שינוי במצבו. גם מהערותיו במהלך דיון הטיעונים לעונש עולה התרשמות דומה.

34. כחלק מן הראיות לעונש, הובאה לפניי אסופת מסמכים רפואיים (במ/3), המעידים על מצבו הרפואי המורכב של הנאשם; מבלי להרחיב בנושא, על מנת שלא לפגוע יתר על המידה בצנעת הפרט של הנאשם, אציין כי הוא סובל משורה של מחלות (לרבות לב וסכרת), נדרש לעבור טיפולים רפואיים וכן עבר מספר ניתוחים. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט יתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, והפנה לעניין זה לפסק הדין שניתן בעניין לופוליאנסקי. אדרש לכך, באופן מפורט, להלן:

35. כאמור לעיל, קבעתי כי מתחם הענישה במקרה דנן מתחיל מרף תחתון של 10 חודשי מאסר. לפי הוראות חוק העונשין, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם משני טעמים בלבד: לקולה, לפי סעיף 40 לחוק, מקום בו בית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם"; ולחומרה, לפי סעיף 40 לחוק, מקום בו "יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות" ולכן "החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור". ואולם, ב- ע"פ 5669/14 אורי לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל (29.12.15), נקבע כי ניתן לחרוג לקולה ממתחם העונש גם מטעמי צדק, מקום בו עונש של מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של הנאשם או לקצר בצורה ניכרת את חייו:

"בבוא בית המשפט לשקול חריגה מטעמי צדק ממתחם העונש ההולם, שומה עליו לאזן בין טעמי הצדק המצדיקים חריגה מן המתחם לבין חומרת המעשים שבהם הורשע הנאשם. בקטגוריה שבה עסקינן יש לבחון אם עונש של מאסר בפועל עלול לסכן את חייו של מי שהורשע בדין או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו, ולהביא מנגד, כאמור, את חומרת המעשים שבהם הורשע. תוצאת איזון זה עשויה להיות שליחתו של הנאשם לעונש מאסר בפועל הנמוך מתחתית מתחם הענישה שנקבע; או הימנעות מהשתת מאסר בפועל, גם מקום שבו "רצפת" מתחם העונש ההולם כוללת עונש מאסר בפועל, הכל לפי נסיבות המקרה" (שם, פסקה 221 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

36. עם זאת, בית המשפט העליון בעניין לופוליאנסקי הדגיש כי **"הנחת המוצא היא כי גורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל כאלה שאינם פשוטים כלל ועיקר"**, וכי בכל מקרה בית המשפט יאזן בין מצבו הרפואי של הנאשם לבין שיקולים רלוונטיים אחרים (שם, פסקה 222). עוד נקבע, כי חריגה משיקולים של סיכון חיים או קיצור תוחלת החיים היא "פתח צר" אשר יעשה בו שימוש "במקרים חריגים ונדירים" בלבד (שם, פסקה 229) (לעניין זה, ר' גם רע"פ 1276/16 חיים כהן נ' מדינת ישראל; ע"פ 308/16 נאטור נ' מדינת ישראל (7.11.16) [פורסם בנבו]; ע"פ 5703/22 משה חיים בן ציון נ' מדינת ישראל (9.11.2022) [פורסם בנבו]; ע"פ 8178/21 פלוני נ' מדינת ישראל (30.1.2022) [פורסם בנבו]; רע"פ 6231/18 זילברנינג נ' מדינת ישראל (12.9.2018) [פורסם בנבו]; ע"פ 8970/15 אחמד עיסא נ' מדינת ישראל (7.11.2016) [פורסם בנבו]).

37. בגזר דין שניתן, לפניי חודשים מספר, ע"י כב' השופט חגי טרסי, בית משפט המחוזי מרכז-לוד, נסקרה בהרחבה ההלכה הפסוקה הנוהגת בעניין זה ובית המשפט שב וקבע, כי למעט מקרי

הקיצון שהוכרו בפסיקה, לא יהא במצבו הרפואי של נאשם בכדי להשליך על קביעת מתחם הענישה או להביא לסטייה ממנו (ת"פ 9265-07-18 (מח' מרכז) מדינת ישראל נ' סער ואח' (15.04.24)).

38. במקרה דנן, אין שיקולי שיקום הרלוונטיים לשאלת הסטייה ממתחם הענישה, בפרט שעה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. ביחס למצבו הבריאותי של הנאשם ומבלי להקל ראש במורכבותו, איני סבורה כי נסיבותיו נופלות לגדר אותו "פתח צר" שהוגדר בפסיקה ככזה המצדיק סטייה ממתחם הענישה. ואולם, אין בית המשפט יכול לאטום ליבו לנוכח תחלואיו של הנאשם, ועל אף חומרטה הברורה של העבירה שביצע ולמרות שבית המשפט ער לפסיקה המחמירה בעבירות ממין זה כמפורט לעיל, מצאתי ליתן משקל משמעותי למצבו הבריאותי בעת גזירת העונש ולגזור דינו לפי מידת הרחמים.

39. במכלול השיקולים והטעמים שפורטו לעיל, באיזון שבין האינטרס הציבורי בהרתעת הנאשם ושכמותו ובהוקעת מעשיו, לצד התחשבות בהודאתו ובמצבו הבריאותי, מצאתי למקם את הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, לצד מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה מותנית וקנס כספי.

סוף דבר:

40. אשר על כן, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 11 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 9 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור כל עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור כל עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. קנס ע"ס 5,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו אשר ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 20.02.25 ובכל 20 לחודש שלאחר מכן.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, למשך 10 חודשים, ממועד שחרורו של הנאשם ממאסר.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הנאשם לא

ישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה
לפי פקודת הסמים המסוכנים

ניתן צו כללי להשמדת המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, במעמד הצדדים.